

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at ændre beregningen af den rentesats, hvormed pensionisters indefrosne ejendomsskatter forrentes, samt at sikre personer på efterløn den samme ret til at indefryse ejendomsskatter, som i øvrigt tilkommer pensionister.

Efter den gældende lovgivning er alle personer over 65 år samt modtagere af førtidspension eller invalidepension i henhold til lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven berettigede til at lade deres ejendomsskatter indefryse, når ejendommen primært tjener som bolig for pensionisten eller dennes ægtefælle.

Med vedtagelsen af lov nr. 202 af 18. maj 1982 om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven fastsattes denne rente til 8 pct., og det bestemtes samtidig, at renteudgiften ikke kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (se Folketingstidende 1981-82, forhandlingerne sp. 374, 761, 6062 og 6910, tillæg A sp. 1025, tillæg B sp. 497 og 585 og tillæg C sp. 323).

Regeringens lovforslag indebar, at renten skulle ligge 3 pct. over Nationalbankens diskonto den 1. oktober det foregående år.

Når Folketinget alligevel vedtog en fast rente på 8 pct., begrundedes det med, at låneordningen for ejendomsskatter kunne betragtes som en udsættelse af en skattebetaling og de 8 pct. svarede til procenttillægget på restskatten, samt at renten ikke kunne fradrages i den skattepligtige indkomst, hvilket også gjaldt renten af restskatten.

Den 13. november 1984 fremsattes lovforslag (L 58) om at ændre renten fra 8 pct. til 6 pct. Ændringsforslaget begrundedes med, at det almindelige renteniveau havde været faldende siden vedtagelsen af loven i 1982 (se Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1751, 2577, 3602, 3893 og tillæg A sp. 1281, tillæg B sp. 227 og tillæg C sp. 113).

Under Folketingets behandling af lovforslaget viste der sig stemning for at erstatte den faste rente i loven med en variabel faktor, og det besluttedes at fastsætte renten på de indefrosne ejendomsskatter til 1½ pct. under Nationalbankens diskonto den 1. oktober

det foregående år. Der blev lagt vægt på, at renten for indefrosne ejendomsskatter herved automatisk ville variere i takt med det generelle renteniveau uden lovændringer.

Diskontoen har været 7 pct. fra oktober 1983 til marts 1990, hvor den forhøjedes til 8 pct. I juni 1990 forhøjedes den igen til 8½ pct. og fra 2. januar 1991 til 9½ pct. Nationalbankens mål er efterhånden at tilpasse diskontoen til et mere markedsmæssigt niveau, jf. Danmarks Nationalbank, kvartalsoversigt, august 1990.

Hvis reglen om forrentning af de indefrosne ejendomsskatter ikke ændres, vil der herved ske en yderligere stigning i forrentningen af de indefrosne ejendomsskatter oven i den allerede stedfundne stigning, uden at dette har relation til den faktiske renteudvikling i samfundet.

Økonomiske og administrative bemærkninger

Lovforslaget vil ikke indebære øgede økonomiske og administrative byrder for hverken staten eller kommunerne. Der må dog i en overgangsperiode påregnes flere sager, idet personer på efterløn vil optræde tidligere som ansøgere, end hvis de først kunne indgive ansøgning, når pensionssituationen indtrådte.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lovforslagets sigte er at sikre en forrentning, der svarer til renteniveauet i samfundet. Denne er for tiden omkring 11 pct. (Gennemsnittet af den effektive obligationsrente var i august 1990 10,93 pct. og i september 1990 11,28 pct.). Da renter af de indefrosne ejendomsskatter ikke er fradragsberettigede, svarer dette ved en marginalskat på 50 pct. til en rente på 5,5 pct. Mindsterenten er for tiden 9 pct. Et fradrag i mindsterenten på 3,5 pct. vil bringe forrentningen af de indefrosne ejendomsskatter ned på de tilsigtede 5,5 pct.

Mindsterenten beregnes i henhold til lovbekendtgørelse nr. 627 af 29. september 1987 om skattemæs-